

Nägin teistsugust kultuuri ja tutvusin paljude erinevate inimestega

Minu eelmine väliskogemus leidis aset 2 aastat tagasi Prantsusmaal. Läksin sinna vabatahtlikku tööd tegema koos oma sõbrannaga ja kaasas oli veel 8 eestlast. Viibisime seal kaks nädalat. Kohapeal tegime seal erinevaid töid, enamjaolt seda mida oli vaja teha ümberringi - rohida, koristada, pinke värvida ning süüa teha.

Meil, eestlastel oli ainult üks probleem seal - liiga vähe tööd oli meie jaoks, kuid selle probleemi lahendasime kiirelt ise tööd juurde otsides. Poisid otsustasid ehitada sinna kiikingu, mina ise otsustasin läbi viia väikest käsitööringi, kus õpetasin erinevast rahvusest inimestele makrameed. Huvilisi oli palju ja kõigil oli pärast rõõm viia midagi koju, mille nad olid oma kätega teinud.

Sõbrannaga nägime, et üks katusealune, mis oli mõeldud suitsetajatele nägi väga hädine välja. Luba küsides otsustasime selle korda teha. Kui inimesed nägid, mis me tegime, löid nad ka kohe kampa, et meid aidata. Koristasime ümbruse ära, parandasime pinke ja laua. Tõime sellele ka natuke värvi juurde, kasutades erinevaid värve pinkide värvimiseks. Tulemus jäi ilus ja kõigile meeldis. Lõpptulemus oli see, et kui keegi seal parasjagu ei suitsetanud, siis viibisid seal ka inimesed kes ei suitseta, mängides kaarte ja rääkides juttu.

Minu jaoks osutus kõige raskemaks kuumus. Sel ajal läbis meid ka kuumalaine, mis takistas mingil määral ka töö tegemist, sest palavus oli nii suur. Õhtud veetsime mängides, jalutamas käies või lihtsalt lõkke ääres istudes ja juttu rääkides. Nädalavahetused olid meil vabad ja saime minna ümbrust avastama. Sõitsime kahe väikse bussiga linna nimega Vichy, kus jalutasime lihtsalt ringi, vaatasime vaatamisväärsusi ja tegime ka kerge šoppingu.

Meie rühm oli väga kokkuhoidev ja avatud. Me ei hoidnud kunagi omaette, suhtlesime kõigiga. Mina ja mu sõbranna olime eriti avatud kõigi jaoks, sest meid mõlemaid huvitavad teisest rahvusest inimesed, kuulda nende kultuurist ja üldse aru saada millised inimesed on väljaspool Eestit.

Üldkokkuvõttes jäin ma selle programmiga väga rahule. Nägin teistsugust kultuuri ja tutvusin paljude erinevate inimestega. Peale seda reisi olen oma kogemusi jaganud väga paljudega, rääkides neile kõigest, mida ma kahe nädalaga läbisin. Kui sealt tagasi tulin, teadsin, et ma tahaksin kunagi veel minna kuhugi vabatahtlikuks ja nüüd on see minu jaoks jälle võimalik - Makedoonia, siit ma tulen!

Jaana Niroda, 2017

